

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement

Drie maal per week 6 franks per jaar.
 Twee " " " 4 " " " "
 Een " " " 2 " " " "
 Een blad afzonderlijk 10 centiem.
 De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
 Aanmeldingen 15 centiem per drukregel.
 Reclamen, vonnissen en andere artikels voortaan of binnen in het blad : 1 fr. den drukregel.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.
 De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.
 Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, groote Markt, n° 37-39, te Tongeren.

TONGEREN, DEN 25 JULI.

Van alles wat.

Onze achtbare volksvertegenwoordiger M. Meyers, heeft in de Kamer der volksvertegenwoordigers de volgende opmerkingen gemaakt betreffende het wetsontwerp over de betuiging der openbare dronkenschap :
 « Men beschouwt een wet, zegde hij, op de dronkenschap als een maatschappelijke noodwendigheid; nochtan is er veel waars in de opmerkingen, vrijdags laatstleden gemaakt door de achtbare heeren Woeste en Bara. Eerstgemelde vrees dat men, den dronkaard straffende, vooral de vrouw en de kinderen zal treffen; men zou dat bezwaar kunnen verhelpen, indien men bij omzendbrief de parketten verzocht de overtreeders den Zon- en Maandag op te sluiten. (Griech).
 Aldus zou men ze tegen hervalling behoeden.
 Met den achtbare heer Bara denk ik dat men in soortgelijke zaken niemand moet sparen, doch ik vind dat men degenen niet behoort te treffen die zich bij toeval in staat van dronkenschap bevinden.
 Dit bezwaar zou men kunnen vermijden indien men eerst den schuldige deel berispen door den vrederechter of den burgemeester der gemeente. Na twee of drie berispingen zou de rechtbank tusschenkomen en dan zou de plichtige de opgelegde straf aan niemand anders te wijten hebben dan aan zich zelf.

Meer dan acht dagen, was men bezig in de Kamers met den persoonlijken dienst. De Koning en de liberalen waren er allermeeft voor. Heilige woordwisseling ontstond tusschen verschillende kamersleden. Maar nuteloos gepraat, liberaaltes, de wet werd verworpen met 69 stemmen tegen 62 er voor. Willt gij uw kinderen soldaatje doen spelen en zien bedorven uit de kazern komen, daar zijt gij meester over, maar, wel peizende menschen denken anders.
 De persoonlijke dienst is dus begraven, en mochte het voor goed zijn het ware den wensch van geheel het land.

De generaal Vandersmissen heeft to de troepen van Brussel, op de wapenschoonung van woensdag, een aanspraak gericht, waarin hij het spijt uitdrukt dat de Kamer in beginsel den persoonlijken dienstplacht verworpen heeft. Hij heeft de troepen aangemaand zich niet te laten ontmoedigen. Het land zal weldra de noodzakelijkheid inzien om het leger op andere grondslagen aan te werven.
 Wij meenen dat M. de generaal Vandersmissen veel beter zou zwijgen. Het behoort niet aan het leger de les te maken aan de wetgeveende Kamers. Het land wil van geenem persoonlijken dienst hooren.

Onze vrienden zouden goed doen overal de kiezingen van 1888 op het terrein van den persoonlijken dienst te plaatsen. Daarna zouden wij wel eens willen zien hoeveel militaristen er terug naar de Kamer zouden gaan. Dan zouden wij wel voor goed van die liberale plaag verlost zijn.

Wij lezen in Vooruit van den 15 juli, 1° blad, 1° kol., begin van het hoofdartikel :
 « Dat de toestand dagelijks slechter, de nood nijpend wordt, dit zegt iedereen, die met werken door de wereld moet komen. »
 En verder 5° blad, 3° kolom :
 Ziehier in het kort wat er zoo al opgesmuld werd in het Volkspark :

45 hespen, 2500 broodjes, 5000 boterkoeken, 500 witte brooden, 1000 krenten brooden, 100 roggbrooden, 400 kilos visch, 400 eiers, 4000 lacons bier, 400 flesschen limonade, 50 tonnen

bier, 150 liters chocolade, 450 liters melk, verders kaas, rijstap enz. enz. enz.
 Hoe brengt men dien nijpenden nood overeen met het opsnuilen van al die hespen, eiers, lacons bier, Bessen limonade, enz. enz.

1° Is wreed om na te zien hoe de liberalen in en uit klappen als het er op aankomt ons ministerie te bestrijden.

Wanneer de inkomsten van den Staat verleden jaar verminderden, dan zegden de gezinsbladen dat zulks de schuld was van de onbekwaamheid van 't ministerie... Nu echter zijn de inkomsten aan 't klimmen, en wie is nu de schuld van deze verhooging? 't Zijn toch nog altijd dezelfde ministers die aan 't roer zijn!

Geel daar nu eens uitleg over, bekwame kribbelaars?

Geene gelegenheid laten de liberalen ontsnappen om gedurig te herhalen :
 « Gij, Katholieken, hebt de belastingen door » 't voorgaande liberaal ministerie ingevoerd » hardnekkiglijk bestreden en nu gij de macht in » handen hebt, blijft gij die zelfde belastingen » behouden. »

Dit verwijt wordt door de liberalen als zoo ernstigen zoogezonden aenschouwd dat de laikseke pacha Frère zelfs het, tijdens de beradslaging over de versterkingen der Maaslijn, naar 't hoofd van M. Bernart slingerde.

Nu, ten einde in deze zaak met kennis te kunnen oordeelen is 't noodzakelijk eens den toestand na te gaan waarin de staatsfinancien, bij 't aftreden van meester Frère en zijne sledragers, zich bevonden.

Toen het huidige katholiek ministerie, in 1884, 't bestuur in handen nam, bevond het zich voor een tekort van 25 millioen; alle de besturen lagen 't onderste boven dank aan de schandelijke geldverspillingen in schoolzaken waardoor de uitgaven merkelijk de inkomsten overtroffen.

Alles weër in orde brengen, was nuze-werk en toch, het katholiek ministerie nam het aan en sloeg moedig en ievrig de handen aan 't werk.
 En wanneer wij op de bijna drië lste jaren terugblikken, wat zien we ondervinden wij?

De crisis in landbouw, nijverheid, en handel nam geenszins af en de inkomsten verminderden altijd voort.

- Doch dit heeft niet belet dat :
- 1° Het tekort werd vermindert.
 - 2° Daarna totaal werd gempt.
 - 3° Het jaarlijksche tekort van 25 millioen in een overschot veranderde.
 - 4° En dit gebeurde niet door vermeerdering van belastingen maar door vermindering, immers het katholiek ministerie verminderde :

- 1° De belasting op de sterke dranken.
- 2° Het accijnsrecht op 't bier.
- 3° Het recht op 't planten van 't tabak.
- 4° De vervoerprijzen van den spoorweg.
- 5° De tolrechten op de rivieren en vaarten.
- 6° Het registratierecht op de verwisseling van landelijke goederen.
- 7° De invoerrechten op den koffij.
- 8° Het registratierecht op de huurpachten.
- 9° Het ministerie schafte het zegelrecht op de brandverzekeringen af.

Ondanks het stempen van het tekort, ondanks alle deze verminderingen, werden overal nittige openbare werken van allen aard uitgevoerd en nog bovendien alles hersteld wat de liberalen lieft tot puin vervallen.
 Nog moeten wij doen opmerken dat de oproeren in 't Waldenland door de socialisten gestookt, eensom van tien millioen hebben verzwolgen.
 Ten slotte bestaigen wij dus dat het katholiek

ministerie, ondanks den slechten tijd, België van 't Staatsbankroet heeft bevrijd, de lasten merklijk verminderde, groote openbare werken heeft uitgevoerd en al de galea stopte die de liberalen in de Staatsgeldkas hadden gemaakt!

De Kamer.

De maatregels tegen de dronkenschap zijn woensdag in de Kamer gestemd.

Zullen met verschillende geldboeten gestraft worden degenen die zich in het publiek in dronken toestand zullen vertoonen, die gevaar opleveren voor hun of voor anderen. De straffen zullen ook toegepast worden op de herbergiers die drank zullen leveren aan personen die reeds dronken zijn.

Twee andere belangrijke schikkingen zijn in deze wet vervat : voorterst wordt het aan de houders van slechte huizen verboden, voortaan dranken en eetwaren te verkoopen.

De straf behoort van 50 tot 1000 fr. boete en 8 dagen tot 2 maanden gevangenis; bij hervalling van 1000 tot 5000 fr. boete en van 2 maanden tot 1 jaar gevangenis.

Een andere maatregel werd gestemd, namelijk dat drankschulden voor de rechtbank niet meer erkend worden.

M. Bara, die hier tegen opsaaide, werd op eene ongebruikelijke manier door M. Saint-Lette, ook een liberaal, terecht gewezen, en rechts en links heeft men eindelijk het artikel gestemd.

De eerlijke herbergier zal door die bepaling niets verliezen, want hij zal zich wel wachten eene drankschuld gedurig te laten ooploopen, en de herbergier, die altijd maar te drinken geeft, en alzoo op het weekloos van den werkman speukeert, verdient op geveven oogenblik in zijnen zak gepuut te worden.

In Holland heeft men het getal herbergen bepaald, hier niet; maar dit zelf zal in 't voordeel zijn van den bestaenden herbergier, omdat er geene nieuwe herbergen meer mogen bijkomen, en die welke bestaan moeten uitsterven, tot op het getal door de wet aangewezen.

Een voordeel dus voor de herbergen, welke sedert eene bepaalde tijd bestaan. Van dit iste is echter geene sprak in de belgische wet.

In hare volgende zitting heeft de Kamer zich bezig gehouden met het wetsontwerp over de maatregelen te nemen voor het uitdrijven der kleine huurlingen. Dit wetsontwerp is voorgesteld in het belang der eigenaars van kleine huizen; de kosten worden vermindert en de formaliteiten eenvoudiger gemaakt. De Kamer heeft het met eenparige stemmen aangenomen.

Landbouw.

Beknopt verslag van eene landbouw-voordracht gegeven te Genck, door den heer Hyac. Vanderyst, Staats-landbouwkundige.

HET DOELMATIG GEBRUIK DER SCHEIKUNDIGE MESTSTOFFEN.

I. — Noodwendigheden der planten.
 Alle levendige wezens hebben voedsel noodig. De meststoffen zijn de voedsstoffen der planten. Slechts die stoffen welke in de planten voorkomen kan men dus aanzien als meststoffen. Door de scheikundige ontleding heeft men bepaald dat de geteelde planten slechts uit 10 noodzakelijke grondstoffen samengesteld zijn.

Nu de vraag is deze : Moet de landbouwer deze tien stoffen aan de planten bezorgen?

Volstrekt niet. Het grootste gedeelte van deze stoffen vinden de planten altoos tot hunne beschikking. De planten vinden deze stoffen in den grond, in het water en in de lucht. Van deze tien

— O God ! heb medelijden ! het is verschrikkelijk ! Maar gij, gij, wanneer ik uwe vrouw zal zijn en deze betrekking mij niet redden kan, gij gaat met mij verloren !

— Zoo is dan deze de bewegred-n, dat gij den eenigen reddmiddel die u overblijft, afsakt. Welnu ! hoor mij dan aan, Blanche, ik heb u op mijne beurt eene helijdenis af te leggen; van het onmogelijk af dat ik u zeg, waart gij mij reeds dierbaar, Geluk of dood, ik zal alles met u deelen. Ik heb slechts te roepen *leeden koning*, en dit opent mij de deur uwer gevangenis, en wij verlaten die dan gezamenlijk.

— O ! neen, neen, ga van hier weg; doch laat mij in 's hemels naam, laat mij achter.

— Bedenk wat gij zegt, wat gij wenscht, want wanneer ik van hier ga zonder dat gij de mijne zijt, zonder dat gij mij het recht hebt gegeven u te verdedigen, zal ik mij tot uwen vader, tot uwen gezinden vader begeven en tot hem zeggen : « Grijzaard, uwe dochter heeft zich kunnen redden, doch zij heeft het niet gewild. Vrees, vrees, onde man ! niet omdat uwe dochter dood is, maar omdat zij u niet genoeg lief had, om voor u te leven. » Om Gods wil, bij hetgeen u op de wereld het heiligst is, Blanche ! Blanche ! bij het geel uwer moeder, wordt mijne vrouw. Gij zijt het verplicht.

— Ja, gij zijt het verplicht, jong meisje, zegde eene vreesdele stem, welke hen deed sidderen; gij zijt het verplicht, want het is het enigste middel om een leven te behouden, dat nauwelijks heeft aangevangen; zelfs de godsdienst gebiedt het u en ik ben gereed uwe vereniging te zegenen.

— Marceau keerde zich verwonderd om en herkende den pastoor van St-Marie-de-Rhé, die de mis had gelezen voor de vereniging, welke had begonnen in den nacht waarin Blanche zijne gevangenis werd.

— Blanche de Beaulieu ! hernam de priester

stoffen behoelt de landbouwer er gewoonlijk slechts 4 de grond in te voeren. Er zijn dus maar vier verschillende soorten van voed- of meststoffen.

De planten ontleenen nog al veel voedstoffen aan de lucht en aan het water.

Op 1000 kilos stoffen welke de landbouwer voortbrengt zijn er in het middelbaar 950 kilos aan de lucht en aan het water ontleend.

Het zijn alle die stoffen (uitgenomen een gedeelte van het stikstof welke verbranden kunnen. Slechts de witte asch welke overblijft na de verbranding komt uit de lucht voort.

Indien de planten zooveel voedstoffen aan de lucht en aan het water ontleenen waarom is men dan verplicht zoo eene groote hoeveelheid stalmest te gebruiken?

Omdat het stalmest maar weinig voedstoffen voort de planten bevat.

Ziehier de middelbare samenstelling van het stalmest per 1000 kilos :

Water 800 kilos
 Humus 160 kilos
 Zavel, klei, ijzer, enz. 20 kilos
 Voedsstoffen 20 kilos.

Het water heeft niet de minste waarde, dit zal zeker niemand betwisten.

De humusstoffen zijn die zwarte stoffen welke voortkomen van de verrotting van het strooisel. Deze stoffen kunnen niet dienen als voedsel van de planten. Het zijn stoffen welke verbranden kunnen en welke de planten door hunne bladeren aan de lucht ontfennen. Zij dienen slechts om de natuurlijke samenstelling van den grond te verbeteren. Onder dit opzicht hebben zij eene groote waarde in de zavelachtige gronden der Kempen. Het is juist omdat die scheikundige meststoffen geene humus bevatten dat het onmogelijk is voortdurend met scheikundige meststoffen in de beploegde gronden der Kempen voorttegaan.

Indien de grond genoegzaam van landbouwstoffen voorzien is, zoo als het gebeurt in het grootste getal welvanden kan men uitsluitend met scheikundige meststoffen te werk gaan.

De zavel, het ijzer, de klei, hebben bijna geene waarde.

Dus blijft er slechts 20 kilos voedstoffen op 100 kilos stalmest.

Het is juist daarom dat de landbouwer zooveel stalmest moet gebruiken.

Het is daarom dat men door eene kleine hoeveelheid scheikundige meststoffen zoo eene schoone opbrengst kan bekomen dan door het gebruik van eene groote hoeveelheid stalmest.

II. — De scheikundige meststoffen.
 1000 kilos stalmest bevatten slechts 20 kilos voedstoffen.

Stikstof 4 kilos.
 Phosphorzuur 2 kilos.
 Potasch 4 kilos.
 Kalk 10 kilos.

De landbouwer kan dus maar vier verschillende soorten van meststoffen koopen.

Er zijn slechts meststoffen welke stikstof, phosphorzuur, potasch of kalk bevatten.

De landbouwer moet noot samengestelde meststoffen gebruiken. Deze zijn altoos te duur en men kan ze niet doelmatig gebruiken. De landbouwer moet altoos de eerste stoffen koopen; hij moet zich slechts die stoffen bezorgen welke hij zich aan den voordeeligste prijs kan bezorgen en welke het beste aan de samenstelling van den grond toegepast zijn.

— Haast u, mijne kinderen ! zegde hij, want mijne oogenblikken hier beneden zijn geteld, en zoo gij langer verhoert, zoudt ik u slechts van uit den hemel kunnen zegenen.

De beide kinderen trilden : deze stem riep hun op de aarde terug.

Marceau siddende, want hij werd door eene bijgelovige vrees hevangen. Echter trask hij Blanche naar een gedeelte van het kot voort, alwaar het daglicht door de gekriste ijzeren staven van een eng lichtgat binnendringende, de duisternis minder tastbaar maakte; daar vielen zij beiden op hunne knien neder en wachtten de inzeggende des priesters af.

Deze strekte zijne armen over hun uit en sprak de plechtige woorden. In donzelen oogenblik hoorde men het gerucht van wapenen en soldaten in de gaanderijen. Blanche wierp zich doodslijk verschrikt in de armen van Marceau.

— Zouden zij mij reeds kunnen halen ! riep zij uit. O ! mijn vriend, hoe verschrikkelijk zoudt het zijn in dien oogenblik.

— De jonge generaal had zich intusschen voor de deur geplaatst met eene pistool in iedere hand. De soldaten waken verbaasd terug.

— Stel u gerust, zeide de priester, zich aan hun vertoonende. Mij komen zij halen; ik ga sterven.
 De soldaten omringden hem.

bereiden. Phosphor is een groot vergift. Men moet dat stof onder zekere samenstellingen den grond invoeren. In den tegenwoordigen toestand moet men in de Kempen de voorkeur geven aan de metaalslakken. Noot moet men in den Kempen overphosphorzuur van kalk gebruiken.

De METAALSLAKKEN bereidt men in zekere staalfabrieken. Het is een zwart lijn gemale zwaar-zestig stof. Het is een dubbel meststof want het bevat :

Kalk 450 kilos op duizend
 Phosphorzuur 170 " id.

Dat men hier acht geve op de groote hoeveelheid voedstoffen dat dit meststof bevat in vergelijking met het stalmest.

1000 kil. stalmest bevatten slechts 2 kil. phosphorzuur.

1000 kil. metaalslakken bevatten 170 kilos phosphorzuur.

Dus zooveel phosphorzuur als 85,000 kilos stalmest.

Het bevat in plaats van 10 kilos kalk 450 kilos dus zooveel kalk dan 45,000 kilos stalmest.

Overal zou men in de Kempen dit mestof moeten gebruiken :

1° Omdat alle gronden in de Kempen arm aan phosphorzuur zijn.

2° Omdat het stalmest veel te weinig phosphorzuur bevat.

3° Omdat dit meststof niet duur is.

Alle landbouwers kunnen met voordeel dit mestof gebruiken.

Genomen per 10,000 kilos kost het tegenwoordig te Luik 24 fr. de 1000 kilos.

(Wordt vervolgd.)

Stads- & provincie nieuws.

Indien een mensch, die over vijf en twintig jaren gestorven is, eens terug op de wereld kwam, wat zou hij wel denken over de liberalen van onze tijd?

Over vijf en twintig jaren waren er ook liberalen, maar dat waren liberalen van eene andere soort als die van vandaag. Die liberalen warenter geveler trouw. Zij gingen ten minste zondags naar de mis; de aanzienlijkste onder hen maakten deel van godsdienstige genootschappen, en namelijk van de conferentie van den H. Vincentius-à-Paulus; zij hielden hunne paschen, in een woord zij volbrachten hunne godsdienstige plichten.

Gaat mij vandaag tusschen de aanvoerders der liberale partij nog eens eenen enkelen zoeken die zijne paschen houden ! Zij zijn zoo zeldzaam als de witte raven. Ziet gij er nog eenen in de kerk ? Noot. In giet niet wel in de mis van die menschen die zich liberaal noemen en die in tijd van kiezing hunne stem aan de geuzen geven; maar dat zijn van die onnoozle lieden wier oogen nog niet genoeg zijn open gegaan. Indien zij begrepen waar de geuzen henen leidt, dan zeker zouden zij den rug draaien aan eene partij die den troon en het altaar dreigt omver te werpen en gelijk de onse koning Leopold het zegde, het volk tot de barbaarsheid zou terug voeren.

De liberale partij was eertijds eene politieke partij; vandaag is zij niets anders meer dan eene samenzwering tegen kerk en godsdienst. Wie dat niet verstaat is niets anders dan een grootelomperik; zonder hem te flatteren.

Die ommekeer in de liberale partij, wordt men gewaar in alle steden van het land; liberaal zijn wil niets anders meer zeggen dan goddeloos zijn.

Gij, onnooze-lieden, die er nog aan twijfelt, leest dan eens het tongersch gezinsblad !

Sedert een jaar randt hem om zoo te zeggen den bybel aan en het verklaart rechtuit dat het den bybel bestrijdt omdat de bybel de grondslag is van het christen geloof.

— Mijne kinderen ! riep hij daarop met eene krachtvolle en luide stem uit, zich tot de jonge rechtgenooten keerende, mijne kinderen knielt neder; want met den eenen voet in het graf staande geet ik u mijnen zegen, en den zegen van eenen sterfenden is heilig.

De verbaasde soldaten bewaarden het diepste stilzwijgen; de priester had van onder zijne kleederen een knieschild te voorschijn gehaald, hetwelk hij aan alle nasporingen had weten te onttrekken; dit held bij naar hun gericht; zelfs bereid zijnde te sterven, had hij nog voor hen. En er hoorschte een oogenblik van plechtige stilte, waarin allen aan god dachten.

— Nu, laat ons gaan, zeide de priester.
 De soldaten grepen hem aan; de deur werd weder gesloten en alles verdween als een droom.

— O ! wanneer gij mij verlaat en men mij zoo kwam halen wanneer gij mij niet helpen kunt om den drempel van dit kot te overschreden ! Ach ! Marceau, stel u uwe Blanche voor, op weg naar het schavot, weenende en duizendwerf uwen naam uitroepende, zonder dat gij mij uitwoudt. O ! verlaat mij niet ! verlaat mij niet !

— Ik ben zeker, Blanche, u te zullen redden; ik sta voor u welen in, binnen twee dagen zal ik met het bevel uwer vrijlating hier terug zijn.

De deur werd geopend en de cipier verscheen. Blanche sloot Marceau nauwer in hare armen, zij weigerde hem te verlaten en toch was ieder oogenblik kostbaar; hij maakte zich langzaam uit hare met ketenen bebandelen handen los en bebede haar, aan het einde van den tweeden dag terug te zullen zijn.

— Bemin mij altijd, zeide hij haar, en snelde het kot uit.

— Voor eenwig ! zeide Blanche, in tranen sneltende, en zij wees hem de rosde roos, welke hij haar had gegeven.

(Wordt vervolgd.)

EENE HERINNERING

LIT DEN

VENDEESCHEN OORLOG

BLANCHE DE BEAULIEU.

(VERVOLG.)

— O ! gij hebt mij dus niet verlaten, riep zij eindelijk uit. Zij hebben mij gevangen genomen en herwaarts gesleept; onder de menigte die mij volgde, wierd ik Tinguy gewaar; Marceau, Marceau, riep ik hem toe en hij verdween. O ! ik was verre van te hopen u weder te zullen zien... en vooral niet hier... Doch nu zijt gij er, gij zijt er... en nu zult gij mij niet weder verlaten... Gij zult mij niet u nemen, niet waar?... Gij zult mij hier niet achterlaten ?

— Ik wenschte, ten koste van mijn leven, u aan dit kot te kunnen ontrukken; maar...

— O ! zie maar eens toe: voel die vochtige muren, dit bedorven strooi; gij, die generaal zijt, hebt gij geene macht ?

— Ik zal u zeggen, Blanche, wat ik kan; ik kan aan deze deur kloppen, eene kogel door het hart van den deurwachter jagen, u voortslepen tot op de plaats waar gij den hemel zien en eene onbesmette lucht inademen kunt; daar kan ik mij laten ombrengen, terwijl ik u tracht te beschermen; doch wanneer ik dood zal zijn, Blanche, zal men u naar dit akelig kot terug brengen en er

is op de gansche wereld niemand meer, die u redden kan.

— Maar kunt gij zulks ? gij ?
 — Misschien.
 — Weldra ?

— Slechts twee dagen, Blanche, ik vraag u slechts twee dagen. Doch antwoord mij op uwe beurt, antwoord mij op eene vraag, waarvan uw leven en het mijne tevens afhangt. Antwoord mij even opricht als gij God zoudt antwoorden... Blanche, bemint gij mij ? Wij staan tusschen het leven en de dood, tusschen tijd en eeuwigheid. Blanche, knaast u mij te antwoorden; ieder oogenblik ontlooft ons eenen dag, ieder uur een jaar... Blanche nog eens, bemint gij mij ?

— O ! ja, ja, ik bemint u... riep Blanche, van aandoeningen overstelt uit, en zij verborg haar hoofd aan de borst van Marceau, ofschoon niemand den bloos kon zien, welken haar gelaat overtoog.

— Welnu ! Blanche, neem mij dan terstond als uwen rechtgenoot aan.

Het jong meisje trilde over haar gansch lichaam.

— Wat mag uw voornemen zijn ?

— Mijn voornemen is u aan de dood te ontrukken; wij zullen zien of zij de vernedreldheid zullen hebben de vrouw van eenen republikaanschen generaal naar het schavot te voeren.

Blanche begreep toen eerst zijne bedorving in al dezelvev uitgestrektheid. zij siddende voor het gevaar waaraan hij zich blootstelde om haar te redden, en haren moed verzamellende, zegde zij vast besloten : Het is onmogelijk ! Het is onmogelijk !

— Onmogelijk ! viel Marceau haar in de rede, onmogelijk ! o geloof gij dan, dat zij slechts een spel met u spelen ? Maar hoor dan, en geloof mij; bedenk het, zij willen uwe dood; bedenk ! het schavot, den beul, de kar, het bijl !